

Už aj Rakúsko má svojho kajúcnika. Obviňuje oligarchu, vedenie Ľudovej strany i Sebastiana Kurza

- CZ24 News | 28. října 2022

RAKÚSKO: Nejestvuje človek, ktorý zahanbil Rakúsku ľudovú stranu ÖVP tak, ako dnes 46-ročný Tirolčan Thomas Schmid. Keď práve nepracoval na svojej kolekcii 2 500 fotografií mužských pohlavných údov, ktorú udržiaval na svojom služobnom mobile, napísal mocipánom republiky z tohto zariadenia až 300-tisíc textových správ.

Najmä Schmidova esemesková priamočiarosť spôsobila takmer presne pred rokom politický pád exkancelára Sebastiana Kurza. Odvtedy bolo o Schmidovi ticho. Predčasne odstúpil z funkcie jediného riaditeľa ÖBAG-u, teda holdingu, ktorý spravuje všetky aktíva rakúskeho štátu vo výške 26 miliárd eur (napríklad podiel štátu v OMV). Vo vyšetrovacom výbore rakúskeho parlamentu, ktorý už roky skúma skorumpovanosť (pravicových) rakúskych politikov, nevypovedal. Minister vnútra z ÖVP sa tváril, že nie je možné Schmida predvolať. Ten už nemal rakúsku adresu, sťahoval sa do Amsterdamu.

Prešiel rok a antihrdina je späť. Podľa vlastných slov precitol, keď mu mama hovorila do svedomia. Strávil 15 pracovných dní na „Korupčnej prokuratúre“ (*Korruptionsstaatsanwaltschaft*), rakúskej obdobe slovenskej špeciálnej prokuratúry a vypovedal. Protokol výpovede má 454 strán a našiel už – ako je zvykom u týchto ľavicových prokurátorov – svoju cestu do novín.

Dúfa v status korunného svedka

Je zrejme, že kajúcnik dúfa v status korunného svedka. Aby sám nešiel do basy, očiernil celý establišment ľudovcov a spriaznenej oligarchie. Opísané skutočnosti sa z právneho hľadiska týkajú úplatkárstva a korupcie, sprenevery a zneužitia verejnej funkcie. Ak sa preukáže vina, hrozí bývalým a úradujúcim činiteľom a prominentným multimilionárom a miliardárom väzenie.

Srdcervúce priznanie je najmä z obdobia 2015 až 2019, v ktorom politický nominant Schmid vykonával funkciu generálneho tajomníka Spolkového ministerstva financií. Úradník Schmid dostával plat od štátu, slúžil však strane. Podľa vlastných tvrdení fungoval ako ochotný vybavovač.

Schmid priamo obviňuje dvoch z troch najmocnejších vladárov z ÖVP: predsedu frakcie Augusta Wögingera, ktorý vraj vybavil nekvalifikovanému hornorakúskemu starostovi vysokú funkciu v daňovej správe, ako aj predsedu parlamentu Wolfganga Sobotku. Ten si vraj vyloboval, aby bol jeho odiózný Inštitút Aloisa Mocka ušetrený od daňovej kontroly.

Wolfgang Sobotka. Foto: TASR/Pavol Zachar

Tieto dve odhalenia bežného Rakúšana nešokovali, iné o to viac. Pre pochopenie rozmeru škandálu treba vedieť, že alpský štát je náhľadom na korupciu veľmi špecifická krajina – existujú vedľa seba črty takmer škandinávskej čistotnosti a až balkánskej špinavosti. Na jednej strane je korupcia inštitucionálne zažratá do najvyšších politických, mediálnych a hospodárskych sfér, na tej druhej sa bežný Rakúšan nikdy v živote nestretol s tým, že si lekár, policajt alebo nebudaj úradník prosil všimnúť. Tieto profesie sú dobre platené a majú vysoko rozvinutý profesionálny étos. Rakúšanov preto

prekvapuje a znechucuje najmä rozsah, v akom sa daňové úrady dali zneužiť v prospech oligarchie z pozadia Kurzovej ÖVP.

Kurz môže obstať najlepšie

Paradoxne, stále iba 36-ročný dvojnásobný exkancelár, môže v kauze obstať najlepšie. Schmid síce obviňuje svojho bývalého idola zo závažného trestného činu, ten svojmu problematickému prétoriánovi však už dávnejšie neveril a nahrával si v dňoch svojho pádu telefonát so Schmidom. V ňom Schmid explicitne vyslovil tvrdenie, že kancelár o závratnej korupčnej schéme s menom *Beinschab-Österreich-Tool* nijako nemohol vedieť („úplný nezmysel“). O rok neskôr tvrdí na špeciálnej prokuratúre, že samotný Kurz si objednal *Tool*. Buď klamal vtedy, alebo klame teraz.

Beinschab-Österreich-Tool súvisí s činom, za ktorý v Rakúsku nepochybne hrozí trest odňatia slobody. Podľa zistení špeciálnej prokuratúry ide o to, že niekto chcel urýchliť vzostup vtedajšieho ministra zahraničných vecí Kurza na vrchol štátu. Ten vtedy ešte nemal prístup k stránickej kase, mal iba svojho človeka na ministerstve financií. Podľa Schmidovho priznania spreneverili peniaze daňových poplatníkov, aby si objednali u majiteľky prieskumnej agentúry Sabine Beinschabovej čiastočne zmanipulované prieskumy o Kurzovej popularite. Pochybné prieskumy boli zverejnené v bulvárnom denníku *Österreich*, ktorý bol za to prostredníctvom inzerátov od štátu štedro odmeňovaný. Profitovali z toho Kurz a *Österreich*, poškodenou stranou je občan.

Sebastian Kurz. Foto: TASR/AP

Najškaredšie časti 454-stranovej spovede sú o ľahkosti, s ktorou sa Schmid vraj angažoval v prospech niektorých z najbohatších ľudí Rakúska. Je medzi nimi vynaliezavý podnikateľ Siegfried Wolf, obchodný partner ruského oligarchu Olega Deripasku a priateľ exkancelára Wolfganga Schüssela, ktorého opakovane videli po boku Vladimira Putina.

Je medzi nimi Ronny Ljubomir Pecik, majiteľ nočných klubov a investor, ktorého majetok sa odhaduje na štvrt miliardy eur. Podnikateľ chorvátskeho pôvodu požičal Schmidovi podľa slov kajúcnika svoje Porsche a financoval mu obleky na mieru. Na znak vďaky mu za to znížili dane.

A je tu meno echt rakúskeho oligarchu. Mladý Tirolčan René Benko zarobil miliardy s realitami, kúpil v Nemecku reťazce obchodných domov *Galeria Karstadt Kaufhof*, ktorý nemecký štát musel už dvakrát zachrániť injekciou spolu 680 miliónov eur a je spolumajiteľom bulvárneho denníka *Kronen Zeitung*.

Prerátané na obyvateľa, bola *Die Krone* s kedysi tromi miliónmi čitateľov denne považovaná za najčítanejší denník sveta. Meno denníka poznáme zo štátnej aféry *Ibiza*, ktorá v roku 2019 vyústila do pádu prvej pravicovej Kurzovej vlády. Heinz-Christian Strache, predseda pravicovo-populistických Slobodných, chcel v roku 2017 na záťahu na Ibize médium predať neteri ruského oligarchu – bola to však volavka. V reálnom živote to bol Benko, čo v roku 2018 kúpil 24,5 percenta novín. Denník, ktorý so svojou protiimigračnou líniou sprevádzal vzostup pravicového populizmu v Rakúsku, sa stal jedným z pilierov Kurzovej popularity.

Heinz-Christian Strache a Sebastian Kurz. Foto: TASR/AP

V priznaní kajúcnika zaráža oddanosť, s ktorou ministerstvo financií v gescii svojho najvyššieho úradníka slúžilo záujmom jedného podnikateľa s odhadovaným majetkom 4,9 miliardy eur. Thomas Schmid na stranách 241 až 243 priznáva, ako organizoval Benkovi stretnutia s daňovými úradníkmi vo viedenskom hoteli *Park Hyatt* a ako sa daňové problémy vyriešili k Benkovej spokojnosti. Vyzerá, že Benko takto ušetril mnoho miliónov eur na daniach.

Svojho tirolského krajana kráľovsky odmenil: Organizoval mu stretnutie s futbalovou hviezdou Davidom Albom, pozval ho do vychýreného zimného strediska Lech i na svoju 64-metrovú jachtu, ktorá, zhodou okolností, kotvila na Ibize. Pozoruhodná je chybná a infantilná nemčina vymieňaných textových správ. Po návšteve jachty napísal Schmid miliardárovi: „René, ty Mr. 64 metrov – šialené!!!“ Kurzov prétorián vedel Benkovi vyžehliť tolko daňových káuz, že ten mu dokonca ponúkol

funkciu „generálneho splnomocnenca“ v jeho konkerne *Signa*. Schmid by mal dostávať hrubý plat 300-tisíc ročne a ďalších 300-tisíc v bonusoch. Chcel tú ponuku podľa vlastných slov aj prijať, kancelár Kurz však bol proti.

Odkedy kajúcnik „spieva“, má Benko možno ešte väčší problém ako Kurz. Ten sa zaistil, Benko očividne nie. Asi sa uvidia na súde.

AUTOR: Martin Leidenfrost

ZDROJ: standard.sk